

Adolf Born: Nikdy se mi nezdá o Machovi a Šebestové

Populární ilustrátor je stále úžasně pracovitým a šarmantním umělcem

setkání s osobností

BŘETISLAV UHLÁŘ

Ostrava – V ostravském Divadle Antonína Dvořáka se předevčírem večer uskutečnila premiéra Offenbachovy opery-bouffon Orfeus v podsvětí v režii a choreografii hostujícího Pavla Mikuláštika. Výtvarníkem inscenace je náš přední ilustrátor Adolf Born, který také přijel při této příležitosti do moravskoslezské metropole. Což byl také důvod pro následující rozhovor se světově proslulým umělcem.

Vaše výtvarné exkurze do oblasti Thálie nejsou až tak časté. Proč jste si nyní vybral Ostravu?

K divadlu si odskočím zhruba jednou za pět let. K Orfeovi si mě vybral nejenom pan režisér Mikulášтик, ale především ostravské divadlo, ale přesto jsem musel pana režiséra alespoň trochu respektovat, být někdy se skřípěním zubů, ale v tom nejlepším smyslu slova.

Před časem jste oslavil významné životní jubileum, oslavil jste neuvěřitelné osmdesátiny. Změnil se nějak výrazně váš každodenní pracovní program?

Mého mého názoru ta změna je spíše pro mladé lidi, kteří si potřebují po nějaké akci odpočinout, třeba u vína, anebo celkově. Ale staří lidé se musí snažit pořádek, protože bez snahy by se člověk v našem

věku jen těžko udržel v kondici.

Když vidíte své nesmrtelné postavičky, kterým vdechl život animovaný film, jako jsou například Mach a Šebestová, vyvolává to ve vás jistý sentiment i ve vašem zralém věku?

Není to tak úplně pravda. I když si musím přiznat, že v mém současném věku tvořím daleko pomaleji. Už proto, že mladý člověk to může, když něco vytváří, daleko rychleji „spíchnout či odříčet“ a mnozí mu tleskají. Ale pokud jste starší, tak to nesmíte nějak odfláknout a mělo by to být vymakané, což je hezký český výraz.

Pracujete každý den ve svém ateliéru, anebo jsou dny, kdy rád lelkujete?

Neříkám tomu lelkování, to jsou prostě výlety, k nimž patří ten současný do Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, anebo například za letitými přáteli do Říma na tři dny. Jsem spíše milovník krátkých pobytů na zajímavá místa, kde si člověk odpočine.

Jste známým sběratelem historických helem a čepic. Rozšířila se v poslední době vaše sbírka?

Výjimečně, protože kdybych o ně moc usíloval, pak by asi skončily v nějaké bedně, takže ani bych si jich tolik neužil, ale mám všechny tyto poklady rozprostřeny ve svém ateliéru.

Jak se díváte na současný neklidný svět? Myslíte, že bychom se mohli vrátit jako stát k vaší milované monarchii?

To se ví, že podle mého názoru je monarchie nejlepší, co bylo. Ale ještě si budeme muset

ADOLF BORN. Foto: Deník/Miroslav Kucej

nějakých pár desítek let počkat... Preciznost se napříč světem úplně ztrácí. To si uvědomuji také, když jezdím v Německu vlaky, které už také začínají mít zpoždění...

Co vám působí radost v běžném každodenním životě?

Myslím si, že radost už mám

z toho, když ráno vstanu a neupadnu (úsměv na tváři Adolfa Borna) a cítím se opravdu na nějakou práci.

Míváte sny třeba o Machovi a Šebestové?

Opravdu nikdy, spíše o svých výtvarných restech, které jsem měl už dávno odevzdat.